

שיחת השבוע

חבר יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

לימוד תורת המקדש

לקראת ימי בין המצרים, יִהפכו לשמחה, הננו מזכירים לציבור את קריאת הרבי מליובאוויטש להוסיף בימים האלה בלימוד התורה ובנתינת צדקה, ובמיוחד בלימוד ענייני המקדש – בתורה שבכתב (פרשיות תרומה, ויקהל-פקודי; יחזקאל פרק מ"ג), בתורה שבעל-פה (מסכת מידות) ובהלכה (הלכות בית-הבחירה לרמב"ם). על-ידי לימוד זה נזכה שיתקיימו דברי המדרש: "לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתה, שיתעסקו לקרות בה, אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בניין הבית".

הבלתי נכנע

לקראת מלאות שמונים שנה לגאולתו של אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש, אגף העלייה של צעירי-חב"ד הוציא-לאור מהדורה חדשה של הספר 'הבלתי נכנע', ברוסית. הספר מגולל את סיפור חייו של הרבי, ואת מאבקו העקשני לשמירת הגחלת היהודית ברוסיה הסובייטית. 300 עמודים, מלווים תצלומים ומסמכים. טל' 704120-700-1.

נסיעה לאוהלים

לקראת ח"י באלול, יום-הולדתם של הבעש"ט ושל בעל התניא, מתארגנת נסיעה קבוצתית לציוניהם הקדושים באוקראינה. כמו-כן יקרו באוהל המגיד ממזריטש באניפולי, בציון רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב ובציון אדמו"ר ה'אמצעי' בנייז'ין. טל' 5701225-03, 4101083-050.

גיטרה יהודית

המוזיקאי מאיר הלוי אשל הפיק את גיטרה יהודית – תקליט של נעימות חסידיות מנוגנות בגיטרה. הפקה איכותית ונעימה לאוזן. טל' 704120-700-1.

זמני השבוע

נייז'ירוק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
8:13	8:55	7:58	7:50
9:21	10:05	8:55	8:52

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 72915
טל' 03-9607588 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

ובלבד שלא להכיר בטעות

כל הנחות-היסוד קרסו והתמוטטו, אך עדיין מסרבים להכיר בטעות. אם המגדל קרס, נבנה לו תומכות, ובלבד שלא להסיק את המסקנות המתבקשות

התדהמה אנו רואים סירוב מוחלט להכיר בטעות. אם המגדל קרס, נבנה לו תומכות, ובלבד שלא להסיק את המסקנות המתבקשות.

וכך עיינו רואות את המאמצים להפוך את מחבלי הפתח לצדיקים ול'טובים', שצריך רק לעזור להם להילחם ב'רעים'. אלה האנשים שבחמש-עשרה השנים האחרונות לא עשו דבר כדי ליצור תהליך אמיתי של שלום, אלא טיפחו והזינו ללא הרף את השנאה ואת אוירת המלחמה. פתאום מהם תבוא הישועה.

האבסורדים מגיעים לשיאים חדשים. כדי לסייע לחדלי-האישים של הפתח, מציעים לשחרר מהכלא רוצח נתעב, המרצה כמה מאסרי-עולם על רצח אנשים, נשים וילדים. וכי רוצח נשים וילדים הוא כמו אסיר פוליטי, שאפשר לשקול את שחרורו לצרכים פוליטיים! איך בכלל עולה רעיון-עוועים כזה על הדעת?!

המגעים עצמם מסוכנים

ההבחנה בין פתח לחמאס אינה אלא אחיזת עיניים. מצטטים את אמנת החמאס, השוללת את זכות קיומה של ישראל. למה שוכחים את אמנת אש"ף (שמעולם לא שונתה, חוץ מאיזו הצגה לתקשורת), השוללת באותה מידה את זכות קיומנו? ומהם ראשי-התיבות אש"ף, אם לא ארגון לשחרור פלסטין – והכוונה ל'שחרור' ארץ-ישראל כולה מידי העם היהודי?

כשאך התחילו המגעים העקיפים עם אש"ף זעק הרבי מליובאוויטש כי עצם המגעים הללו מסכנים את חייהם של יהודים. הוא התנגד בחריפות לא רק לווייתורים למחבלים, אלא לעצם המשא-ומתן עמם. הוא הסביר, שמתן לגיטימציה לטרוריסטים מעודד טרור. שוב ושוב אנחנו רואים כמה צדק.

אז מה הפתרון? שואלים. אחד ויחיד: להיות בשטח, לשלוט שליטה מלאה בכל נושאי הביטחון, ולא להקים מדינות-אויב בליבה של ארצנו. זו ארצנו, ואם נהיה נחושים להחזיק בה וליישבה – נראה את עזרתו של הקב"ה, כפי שראינו את ניסיו ונפלאותיו המלווים אותנו לאורך כל השנים.

בני-אדם עלולים לטעות. לא כל אדם ניחן ביכולת לחזות במדויק את התהליכים. מנסים ללכת בכיוון מסויים, מתוך תקווה שהוא תביא אותנו אל היעד, ורק בדיעבד מגלים שהדרך הזאת סיבכה אותנו עוד יותר. אבל לפחות אחרי שהטעות מתבררת מתבקש להסיק מסקנות ולא להוסיף ולהסתבך.

לפני חמש-עשרה שנה פתחה ממשלת ישראל במהלך הרפתקני. היו שהזהירו כבר אז כי שום דבר טוב לא יושג מהרמת ארגון הטרור אש"ף מן הקרשים והענקת לגיטימציה בין-לאומית לראשיו. היו שהתפלצו מעצם המחשבה להביא לכאן מתונים את הרוצחים המתועבים, שידיהם מגואלות בדם יהודים, ולהפוך אותם לבני-שיח שעמם עושים הסכמי שלום. אך היו שהאמינו כי דווקא מהמהלך הזה תבוא בשורת השלום.

חלפו חמש-עשרה שנה והמהלך הזה נכשל כישלון חרוץ. במקום שלום ושלווה קיבלנו מרחץ-דמים שלא היה כמותו. אלפי משפחות אבלות ורבבות פצועים שילמו את המחיר הנורא ביותר בעבור הניסיון הזה. כל הנחות-היסוד שעמדו ביסודם של הסכמי אוסלו – קרסו והתמוטטו.

מהלך מוטעה מיסודו

מסרנו נשק לאש"ף כדי שיילחם במחבלים ("בלי בג"ץ ובלי בצלם"), אך הנשק הזה הופנה נגדנו. ידענו כל השנים כי הרשות הפלסטינית מממנת את תעשיית הטרור ומכוונת אותה, ובודאי לא עולה על דעתה להילחם במחבלים. ובכל-זאת שיחקנו את המשחק כאילו יש לנו 'פרטנר' לשלום.

עכשיו קרס מגדל-הקלפים הזה עד היסוד. בימי אוסלו זעקו יהודים "אל תיתנו להם רובים", ועכשיו נמצא כל הנשק הזה בידי החמאס. אנחנו במודיעינו מסרנו נשק, ציוד צבאי וכלי מודיעין לידי אויבנו המבקשים להשמידנו, והקמנו את מדינת חמאסטאן בפאתי אשקלון.

לפחות עכשיו מותר להגיע למסקנה שהמהלך הזה היה מוטעה מיסודו. בנינו מגדל על כרעי תרנגולת, ואין להתפלא על קריסתו. למרבה

לא נשענים על בני-אדם

החידוש שיהיה בתקופת הגאולה, שאז "לא יקווה לאיש".

אין חשיבות לדרכי הטבע

גם במצב הזה יהודי עושה פעולות בדרך הטבע, אבל אין הוא מייחס שום מקום לדרכי הטבע עצמן. הוא עושה את הפעולות הללו רק משום שזה רצון הבורא, וכל מטרתו היא לקיים את רצונו של הקב"ה. לכן גם העיסוק עצמו בעניינים הללו נעשה עניין של עבודת ה'.

זו ההכנה לגאולה. בזמן הגאולה ייעלם לגמרי ההעלם וההסתרה של הטבע, והכול יראו בעיני בשר כי גם הטבע עצמו הוא אלוקות. ההכנה לקראתה היא שכבר עכשיו יהודי "לא יקווה לאיש", אין הוא מייחס חשיבות לדרכי הטבע, אלא שם את מבטחו בקב"ה לבדו. גישה כזאת גואלת את האדם מכל הדאגות והעניינים המטרידים, והגאולה הפרטית של כל אחד ואחד היא הכנה וכלי לגאולה הכללית על-ידי משיח צדקנו.

(לקוטי שיחות כרך יח, עמ' 293)

שבתוך עם-ישראל עדיין יהיה קיים, עד שיזדקקו לסיוע אלוקי כדי להיחלץ ממנו.

ובכל-זאת, גם במציאות זו, שבה עדיין לא באה הגאולה, כבר מתחולל דבר גדול: עם-ישראל עולה לדרגה שבה "לא יקווה לאיש ולא ייחל לבני-אדם". יהודים כבר אינם צריכים לסמוך על בני-אדם אלא ישימו את מבטחם בקב"ה בלבד.

למעלה מהישענות מותרת

הפסוק הזה לא בא לשלול התנהגות אסורה, שעליה נאמר "ארור הגבר אשר יבטח באדם", אלא גם סוג של "יקווה לאיש" שיש לה בסיס בתורה. מותר על-פי התורה להכין כלי בדרך הטבע לברכה האלוקית, מתוך היזדקקות לבני-אדם, כשיודעים שהברכה באה מאת הקב"ה.

התורה עצמה אומרת: "וברכך ה' אלוקיך בכל אשר תעשה". חז"ל לומדים מכאן שאין זה נכון שהאדם "יהא יושב ובטל", תוך ציפייה לנס, אלא עליו לפעול בדרך הטבע, ובכלל זה תקווה שבני-אדם יקבלוהו לעבודה או יקנו ממנו וכדומה. זה

ידוע, הפטרות הפרשיות נקבעו "מעניין הפרשה", ויש קשר בין ההפטרות לבין הפרשה. הקשר בין ההפטרות של השבוע לפרשה שקוף למדי - בפרשת השבוע מדובר על בלק ובלעם, ובהפטרות נאמר: "עמי, זכור-נא מה יעץ מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן-בעור".

אולם בזה לא מסתיים הקשר בין ההפטרות ובין הפרשה. יש קשר עמוק יותר, שבא לידי ביטוי בתחילת ההפטרות: "היה שארית יעקב בקרב עמים רבים... אשר לא יקווה לאיש ולא ייחל לבני-אדם".

ערב הגאולה

הן הפרשה הן ההפטרות עוסקות במצב דומה: שתיהן מדברות על זמן תחילת הגאולה. פרשת בלק מדברת על השלב שבני-ישראל עומדים בערבות מואב, לקראת כניסתם הראשונה לארץ-ישראל. גם ההפטרות מתארות את מצב העם ערב הגאולה השלמה. כפי שאפשר לראות בהפטרות, עדיין יהיו מלחמות עם האומות, ואף הרע

מן המעיין מלך המשיח | מאת הרב אליעזר ברוד

'נפש', אליהו הנביא - בחינת 'רוח', מלך המשיח - בחינת 'יחידה'. המשיח כולל את נשמותיהם של כל ישראל, הוא ה'יחידה' הכללית שלהם, ולכן בכוחו לגאול את כל ישראל.

(לקוטי שיחות)

המשיח ככוכב

"דרך כוכב מיעקב" (במדבר כד, ז). לפי שהמשיח יקבץ נידחי-ישראל מקצה הארץ, ימשילנו לכוכב, הדורך ברקיע מקצה השמים.

(רמב"ן)

יהודי ככוכב

נכרי אחד בא לפני רבי ישמעאל ואמר לו שבחלומי בלע כוכב. השיבו רבי ישמעאל שגוי זה הרג יהודי, שנמשל לכוכב, כפי שנאמר "דרך כוכב מיעקב".

(ירושלמי מעשר שני)

הפירושים קשורים

שני הפירושים בפירוש הפסוק קשורים זה בזה: כל יהודי צריך לתקן ולהכין "חלק קומת משיח השייך לנשמתו", ולכן מובן שהפסוק מדבר הן במלך המשיח הן בכל יהודי, שבנשמתו יש ניצוץ מנשמת משיח.

(לקוטי שיחות)

הכול יאמינו

יהודי נשאל על-ידי פריץ, מה תעשה אם יבוא המשיח שלכם ואני לא אאמין בו? השיבו היהודי

מיד: אין לך מה לדאוג, אדוני הפריץ, שכן אם אתה לא תאמין בו, אף אני לא אאמין בו...

(אוצר פתגמי חב"ד)

העוצמה של ישראל

"כי עצום הוא ממני" (במדבר כב, ו). "כי עצום הוא" - עוצמתם של ישראל, שזה דוד המלך וכן מלך המשיח, עתיד לצאת "ממני", מבלק עצמו, שכן דוד המלך יצא מרות המואבייה, שיצאה מבלק (סוטה מז, א).

(השל"ה)

הפיכת החושך לאור

לכן נקראת פרשה בתורה על שם בלק, אף שהיה רשע, משום שרות המואבייה שממנה יצאו דוד המלך ומלך המשיח - יצאה מבלק. הרי שבלק מורה על הפיכת החושך לאור, הפיכת מלכות מואב למלכות בית-דוד.

(הרבי מליובאוויטש)

דרגת המשיח

בספרי קבלה נאמר שיש חמישה צדיקים המייצגים את חמשת השמות והמדרגות של הנשמה: אדם הראשון - בחינת 'חיה', משה רבנו - בחינת 'שמה', דוד המלך - בחינת

אמרת השבוע

ויט ישראל מעליו

אחד מחסידיו של רבי חיים מקוסוב היה שוחט, ועם זה קמץ גדול. תמיד התחמק מלהשתתף בענייני הצדקה של העיר, ולא ניאות להכניס את ידו לכיסו אף במקרים נחוצים ביותר. כמו-כן לא פתח את ביתו לפני אורחים ונזקקים.

הגיעו הדברים לאוזני הצדיק. קרא לו רבי חיים ואמר: "כתוב בתורה 'וימאן אדום נתון את ישראל עבור בגבולו'. 'אדום' זה שוחט, שמתעסק בדם. כאשר ה'אדום' אינו מוכן 'נתון את ישראל עבור בגבולו' - כאשר הוא אינו פותח את דלתותיו לפני יהודים - כי אז 'ויט ישראל מעליו' - ויותרו עליו היהודים ולא יאכלו משחיתו".

כשהפריץ מתנגד

תושבי בוהוש שמחו מאוד על החלטתו של הצדיק רבי יצחק (נכדו של רבי ישראל מרוז'ין) להתיישב בעירם. עד מהרה זומנו טובי האדריכלים, כדי לתכנן את בית-המדרש שביקשו החסידים להקים במקום, ואת בית מגורי הצדיק שנועד לקום בצמוד לו. כשהכול כבר היה מוכן לביצוע, נותר עוד עניין להסדיר בטרם יחלו הבנאים במלאכתם – רישיון בנייה. לכאורה עניין טכני. לא כאשר מושל העיירה הוא הפריץ מולדבסקו, שנועד כבעל מזג קשה וכ'אוהב יהודים' מושבע.

ראשי הקהילה בבוהוש הכינו את עצמם לפגישה עם מולדבסקו. הם נשאו תפילה חמה לה', שייתן את חנם בעיני המושל. לתפילה צירפו גם 'דורון' – צרור כסף שמן.

בהיכנסם לארמונו של מולדבסקו קיבלם זה בגסות-רוח שלא בישרה טוב. 'רצינו להציג לאדון הנכבד תכניות לבית-מידות יפהפה שאנו מבקשים להקים לרבנו הצדיק במרכז העיירה', אמרו והוסיפו: 'ידוע לכול טעמו הטוב של האדון, ומאוד היינו שמחים לשמוע את חוות-דעתו'.

מולדבסקו העיף מבט חטוף בדף התכניות שנפרש לפניו ונחר בבזו: 'לא יקום ולא יהיה!'.

'בוודאי יודע האדון הנכבד כי בואו של הצדיק לעיירה ימשוך לכאן יהודים רבים, דבר שיביא לפריחה בחיי המסחר בעיירה ובסביבותיה!', ניסו ראשי הקהילה כיוון נוסף. אך גם לזה לא אבה מולדבסקו להקשיב.

'הרי לך, האדון מולדבסקו, מתנה מיהודי בוהוש, לאות הערכה על טיפולך המסור בענייני העיירה והתושבים', אמרו לבסוף והניחו לפניו את צרור הכסף. גם זה לא הועיל. 'לכו מכאן ואל תבלבלו את מוחי!', הרעים עליהם מולדבסקו ועיניו ירו משטמה.

בשובם סיפרו לצדיק על תגובתו של מולדבסקו. הצדיק קיבל את הדברים בשלווה. 'אל דאגה', אמר, 'בעזרת ה' הכול יסתדר'. כעבור רגע הוסיף: 'הרי איש אינו מתכוון לשכן את בית-המדרש בבית הפריץ עצמו!'...

הערתו האחרונה, הסתומה, של הצדיק הצטרפה לדברים עלומים אחרים שאמר לחסידיו כמה ימים אחר-כך.

זה היה בשעה שראשי הקהילה שבו והתכנסו כדי לטכס עצה. לפתע נכנס

הצדיק לחדר. 'מי כאן מכיר היטב את מולדבסקו?', שאל.

סוחר עשיר שהשתתף באסיפה הניד בראשו לאישור. 'האם הוא מתעניין בצדיק?', שאלו הצדיק.

'ככל הידוע לי, לא', השיב הסוחר.

'במה הוא מתעניין אפוא?', שאל הצדיק, 'שמה בעישון? או אולי בטיפה-המרה?'.

'לא בזה ולא בזה', ענה הסוחר.

'ומה באשר לקלפים?', הוסיף הצדיק לחקור, לתמיהת הנוכחים.

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

המטרה - לנצח

ע כשיו אנחנו מתפללים ומבקשים את הגאולה, אבל יש פתגם ידוע של כ"ק אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש (לקוטי דיבורים חלק א, עמ' קלג), שצריך לנצל כל רגע ורגע בזמן הגלות, כי יבוא זמן שנתפוס את שערות ראשונו מרוב צער על שלא ניצלנו ימים יקרים אלה, ואז כבר יהיה מאוחר מדי.

מוסבר בספרים, ובמיוחד בתורת החסידות, שדווקא על-ידי תקופת הגלות מגיעים לדרגות עליונות ביותר. ההתמודדות מול החשכה הרוחנית שמסביב יוצרת את 'תרון האור' שבא 'מן החושך' דווקא. מסירות-הנפש שנתבעת נוכח ניסיונות הגלות, מעוררת את עצם נשמתו של היהודי, ומביאה אותו לרמות נפלאות של התקשרות עם הקב"ה.

האם לא נפסיד את כל המעלות הנפלאות הללו כאשר יסתיימו ההתמודדויות והמאבקים מול החושך. ואולי בעצם לא צריך להשתוקק כל-כך לגאולה, מכיוון שדווקא בזמן הגלות יש יתרון בהתמודדות מול הרע ובהפיכת הרע לטוב – אך הוא כבר לא יהיה קיים כאשר 'את רוח הטומאה אעביר מן הארץ'.

התכלית - להגיע אל האור

האמת היא, כמובן, שאין מקום לשאלה הזאת. התכלית אינה בעצם התמודדות עם הרע, אלא ב'יתרון האור' שמושג על-ידיה. הצורך במסירות-נפש ובהתגברות על החשכה אינו משום שהחשכה היא תכלית כשהיא לעצמה, אלא משום שזו הדרך שבאמצעותה אפשר להגיע לדרגות גבוהות יותר של קדושה ושל התקשרות עם הקב"ה. לכן כאשר יסתיים שלב העבודה של בירור הרע, וכבר נגיע לזמן שיאיר האור שהושג על-ידי העבודה הזאת – נגיע אז לתכלית עצמה.

מצב דומה קיים גם בעבודת ה'. יש באדם נפש אלוקית ונפש בהמית. יש עבודה של הנפש האלוקית עצמה, ויש עבודה שבה הנפש האלוקית עוסקת בבירור הנפש הבהמית. העבודה של הנפש האלוקית עצמה מתבטאת בענייני קדושה טהורים ובהתעלות לרמות גבוהות יותר של קדושה. העבודה בבירור הנפש הבהמית כרוכה בהתמודדות עם הרע ובמלחמה בשאיפותיה החומריות של הנפש הזאת, והמטרה היא לכוון גם את כוחותיה של הנפש הבהמית לאפיקים של עבודת ה'.

יתרונה של עבודת הנפש האלוקית הוא, שהעבודה עוסקת אך ורק בענייני קדושה טהורים, אך מצד שני, זו עבודה המוגבלת בעוצמתה. דווקא הסוג השני של העבודה, זה שכרוך בבירור הנפש הבהמית, ולכאורה הוא בגדר ירידה לרמות נמוכות של התמודדות מול יצרים ותאוות – בסופו של דבר הוא מעלה את הנפש האלוקית לרמה גבוהה הרבה יותר. דומה הדבר לרכיבה על סוס, שאמנם יש בה ירידה של התעסקות עם סוס, אך דווקא באמצעותו אפשר להעפיל לראש ההר.

לשמוח על השגת המטרה

אך בכל מקרה צריך לזכור, שהתכלית היא להגיע לראש ההר ולא להתעסק עם הסוס. כך גם ההתעסקות בבירור הנפש הבהמית אינה תכלית כשהיא לעצמה, אלא היא אמצעי כדי להגיע לרמות עליונות יותר של קדושה. הנפש הבהמית אינה אלא מעין 'מקפצה' שבאמצעותה אפשר לקפוץ גבוה יותר, אבל התכלית היא להגיע למעלה, לקדושה הטהורה עצמה.

מובן אפוא, שכאשר מסיימים את העבודה של בירור הנפש הבהמית ומגיעים אל הקדושה שמתגלית על-ידיה, אין מקום להצטער שנסתיים שלב המאבקים וההתמודדויות. אדרבה, יש לשמוח שהמטרה הושגה, ועתה אפשר ליהנות מהטוב שנרכש על-ידי המאבקים והפיכת הרע לטוב.

בזמן הגאולה, כאשר יסתיים שלב העבודה של בירור העולם הזה הגשמי ויחדלו ההתמודדויות עם הרע, יפתח שלב חדש, שבו תתגלה האמת האלוקית במלואה ובשלמותה. לשם עליו לשאוף, אך עם זה יש לדעת, שדווקא על-ידי העבודה בזמן הגלות מגיעים לדרגות הנפלאות של הגאולה.

"אכן", ענה הסוחר, "אוהב הוא מאוד את משחק הקלפים".

חיוך דק התפשט לפתע על פני הצדיק. "אם-כן, רשאים אתם לחזור לביתכם, לחיים טובים ולשלום", אמר ובכך כמו חתם את האספה.

זמן-מה לאחר מכן הגיע לביקור בארמונו של מולדבסקו ידיד נעוריו, הפריץ יבוצ'ונקו. מולדבסקו קיבל את אורחו בחביבות, וערך לכבודו שולחן כיד המלך. בתום הסעודה הציע לאורחו לשחק בקלפים. האורח היה עייף ואף הביע את רצונו לנוח ולפטפט, אבל המארח התעקש לשחק קלפים.

המשחק, כמקובל בין פריצים, התנהל על כסף. בסיבוב הראשון הפסיד מולדבסקו לחברו סכום כסף קטן.

בסיבוב השני גדל הסכום, שעבר מקופתו לקופת יבוצ'ונקו. בסיבוב השלישי הימר מולדבסקו על סכום כסף גבוה עוד יותר. וכך, מסיבוב לסיבוב גדל הסכום שהפסיד המארח לאורחו.

ברור היה כי אין זה 'היום' של מולדבסקו. בשלב מסויים חש האורח אי-נוחות מכך שהוא מרושש את מארחו בביתו-שלו. "הבה נעצור ונמשיך

בפעם אחרת", הציע בחברות. אבל מולדבסקו סירב לעצור את המשחק. שרשרת הפסדים הרצופים שנחל הכניסה אותו לסחרחרות עזה, והוא התקשה להיחלץ מתוכה. כדרכם של מהמרים, ציפה לסיבוב שיחזיר לו את כספו ואת כבודו האבודים.

אלא שהניצחון הנכסף מיאן להופיע. פעם אחר פעם נחל תבוסה. כשתם כל כספו, החל מולדבסקו – בצעד נואש של אובדן-עשתונות – להמר גם על רכשו. זה אחר זה עברו כל קרקעותיו, ארמונו המפואר ותכולתו רבת-הערך לבעלות חברו. לבסוף הטיל על השולחן את מעיל הפרווה שלו והימר גם עליו. גם אותו הפסיד לחברו. בתוך שעות מספר נהפך מולדבסקו לאיש חסר-כול.

בגלל אופיו הנוקשה עמד על כך שתוצאות המשחק יכובדו במלואן. כעבור זמן קצר נטש את הארמון, שכבר לא היה שלו, ועבר להתגורר בבית פשוט, שהעניק לו יבוצ'ונקו במתנה.

כעת, כשהשליטה על העיירה בוהוש עברה ליבוצ'ונקו, לא התקשו החסידים להשיג את רישיון-הבנייה הנכסף. אור חדש נשפך לפתע על דבריו הסתומים של הצדיק, כי אין בכוחו לקבוע את בית-המדרש בביתו של הפריץ עצמו. גם התעניינותו המפתיעה בתחביביו של מולדבסקו זכתה פתאום להבנה.

במרוצת הזמן נעשתה העיירה מגדלור חסידי לכל הסביבה, כאשר בטבורה מתנוסס לתפארה בית-מדרשו של הצדיק רבי יצחק מבוהוש.

רבי יצחק מנישחיו שמע את אחד מחסידיו מקלל אדם רע-מעללים. נענה הצדיק: "אין הקב"ה מקשיב לקללותיו של אדם אוהב כוסית 'משקה' ונהנה משינה טובה". אמרו לו: "אם-כן, יקללו הרבי, שאינו אוהב כוסית 'משקה' ואינו נהנה משינה". השיב: "אדם כזה אוהב לברך, ולא לקלל..."

פתגם חסידי

איש 'אלתא' בונה מקדש

לקול התנפצות המים על המזח, נתגלו חושי היצירתיים. הייתי יושב בפינה, עם עיפרון ודף נייר, ומצייר את הנוף והדמויות. מאוחר יותר התחלתי גם לבנות דברים, מחומרים פשוטים, כמו נייר, קרטון ופיסות עץ - מה שהיה בהישג יד."

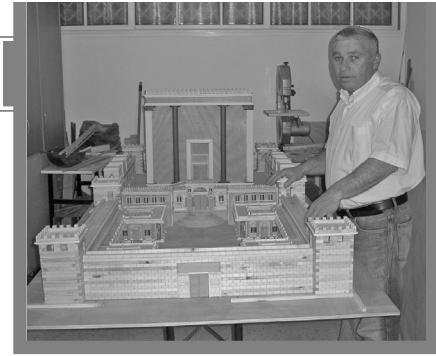
פתחילתו של ביתו של חיים רוזנברג, בשכונת אושיות ברחובות, נהפך בעת האחרונה למעין מוזאון קטן. מפה לאוזן נפוצה השמועה על הדגם המרהיב של בית-המקדש השוכן בו, ורבים באים לראותו, ובהם לא-מעט תלמידי-חכמים שהעיר משופעת בהם. לצד התפעלותם מיפי הדגם הופתעו הבאים לגלות יהודי מסורתי, המגלה ידע רב ומפורט בכל מוצאותיו ומבואותיו של הבית - השערים, העזרות, הלשכות, המידות וכו'.

רוזנברג (55) הוא מחסנאי ותיק במפעל 'אלתא' באשדוד, חברה-בת של התעשייה-האווירית, המייצרת ציוד אלקטרוניקה מתוחכם למערכות מכ"ם ותקשורת, ומעסיקה כשלושת-אלפים וחמש-מאות עובדים. מחוץ לשעות העבודה הוא נותן ביטוי לתחביב ישן-נושן שלו - בניית מודלים מוקטנים עשויי עץ ועוד חומרים.

יצירה בנמל יפו

בין השאר בנה דגמים מוקטנים של בית מגוריו, של תחנת-כוח המפיקה חשמל מטורבינה המונעת במים, ושל ספינת מלחמה מרהיבה, בעלת ארבעה תרנים, ששימשה את הצי האמריקני לפני כמה מאות שנים. את הספינה, שגודלה כמטר ועשרים, בנה רוזנברג מארבעה-עשר אלף גפרורים.

"אבי היה ימאי בנמל יפו, ובילדותי נהגתי לבלות הרבה בחברתו", מספר רוזנברג. "אהבתי את הקולות המיוחדים של הנמל, ואת ההוויי החברי ששרר בין הימאים הסלונקאים והתימנים. שם,

רוזנברג והדגם שבנה. "כאילו יד נעלמה כיוונה אותי"

הלילה. תחילה בנה את הבסיס, עם מפלסיו, לאחר מכן את החומות, ובהמשך נכנס פנימה ובנה את הלשכות, את העזרה ואת ההיכל עצמו. החומרים ששימשו אותו הם עץ אורן פיני לבן ועץ בוק. "לאורך כל התקופה", אומר רוזנברג, "חשתי כאילו יד נעלמה מכוונת אותי ומסייעת לי במלאכה. הרגשתי שזו עבודת-קודש".

הראשונים שזכו לראות את התוצאה המרהיבה היו חבריו של רוזנברג ב'אלתא'. לפני כחודשיים הועמד הדגם בחדר-האוכל של המפעל הענק, ובמשך יום שלם נהרו למקום אלפים. "אנשים הביטו והביטו ולא שבעו", אומר זקלס. "רבים הודו שלא שיערו כלל שבית-המקדש היה מרשים כל-כך. זה היה יום מיוחד מאוד ב'אלתא'".

הרעיון כבש את הלב

הרעיון לבנות דגם של בית-המקדש נולד לפני כשנה וחצי במוחו של ר' יוסף-יצחק זקלס, חסיד חב"ד מקריית-מלאכי, המשמש בוחן של חומרים מסוכנים ב'אלתא'. זקלס, המנהל במקום כעין בית-חב"ד, פוקד מדי יום ביומו את מחסן החומרים ומזכה את העובדים במצוות תפילין. כשנתוודע לכישורו המיוחד של רוזנברג, הציע לו לבנות דגם של בית-המקדש.

"הידע שלי על בית-המקדש שאף אז לאפס", אומר רוזנברג בחיך, "אבל הרעיון כבש את ליבי והתחלתי להתעמק בנושא. קניתי ספרים, קראתי חומר רב, הלכתי להרצאות, ואט-אט התחלתי לצבור ידע ולהיכנס לאווירה. כשהרגשתי מוכן לשלב הביצוע, ביקשתי את רשות אשתי. נתתי לה להבין שזה פרויקט שיימשך זמן רב ושבמהלכו אהיה זקוק לשקט נפשי ולריכוז רב. העניין קסם גם לה, ואני התחלתי בעבודה".

שנה של לילות

יותר משנה עמל רוזנברג על בניית הדגם, כמעט יום-יום, מתחילת הערב ועד השעות הקטנות של

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

תשובה: רצונה של האם - כבודה.

שאלה: במריבה בין ההורים מתבקש הבן להתייצב לימין אחד מהם. מה הדין?

תשובה: אל לו לבן להתערב. יש למצוא אדם מתאים שיתערב בעניין בהירות.

שאלה: הורים מתנגדים לשידוך, משום שלדעתם אין ההצעה 'מיוחסת' כראוי למשפחתם, ואילו לבן או לבת אין זה מפריע והם רוצים בשידוך הזה.

תשובה: מצווה להתחשב בדעת ההורים, אך פסק-הדין הוא שדעת הבן או הבת קובעת. כמובן, יש לבדוק שההצעה מתאימה.

מקורות: א) ראה סנהדרין (ב.א. ב.) ראה שלע י"ד ס"ט רמז וביאור הגר"א. אנ"ק אדמו"ר הזקן עמ' קעה. ש"ך י"ד ק"ט ס"ק ב. ג) ראה תוד"ה ר' טרפון קידושין לא, סע"ב מהירושלמי שם פ"א ה"ז. ד) ראה יבמות סג, סע"א. ה) ראה ספר חסידים ס"י תקסב. ש"ע י"ד שם. ולגבי בת - ש"ת: נ"ב תניינא אה"ע ס"י מה. צ"ץ אליעזר חס"ד ס"ד. הנישואין כהלכתם ח"א עמ' פט.

דיני כיבוד הורים

שאלה: הבן ראה כי אימו הרטיבה בטעות מסמך חשוב של האב. האב שאל את בנו מי עשה זאת. מה יעשה הבן?

תשובה: לא יספר לשון הרע.

שאלה: הורים, שמשתפקים בהכשרים מינימליים, נפגעים מכך שהבן, המקפיד על הכשרים מהודרים, נמנע מלאכול בבית. כיצד על הבן לנהוג?

תשובה: הבן ימשיך בדרכו, אך יעשה זאת בנועם. אגב, אין סיבה להימנע מלבשל בעבורו בבית, שכן אפשר להשתמש בכלים שבישלו בהם מזון שאינו מהודר אחרי 24 שעות מהבישול.

שאלה: האם מבקשת מבתה להתכונן כראוי למבחן, אך הבת יודעת שאימה זקוקה יותר לעזרתה בענייני הבית. מה עדיף?

גיליונות
שיחת השבוע
בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:
917-892-4908
sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות
רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.
גם כיום ניתן לעלות ולהשתתף על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.
ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

למבצעים מיוחדים בקרו באתר בעברית
www.**SKY2000**.com
חוק ונסיון
שירות אישי
חוזרים ללא תחרות
הנהלה חבדי"ת
מחנות במיסות לישראל
הצבע לפסח
\$899
ניו יורק - ישראל
212.599.3333
60 E. 42 St. #712, NY, NY 10161

Levi Hartman
לוי הרטמן
Office: 718-871-8282 x128
Cell: 646-335-8818
Fax: 718-633-0499
www.levifunding.com
3910 14th Ave. Brooklyn NY 11218
דובר עברית

סופר סת"ם · **HaSofer**
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222
www.esofer.com
A HaSofer Company